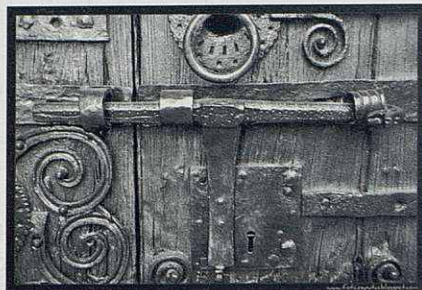

Lladres i serenos

Siguem seriosos: és la dificultat mateixa, que dona mèrit a les coses. Per què, si no, és desitjable fer un cim llunyà i esborrat per la boira? Què hi dona sentit, si no és la mateixa dificultat d'aconseguir-lo? La placidesa, l'esperit diletant i ociós de l'estiu que ja tenim a tocar també participa d'aquest sentit de la vida i, la humanitat, enmig d'aquesta somnolència estival, també va a la recerca de la dificultat: cal buscar el punt més proper a l'aigua quan es va a la platja o, en alguns casos, és el moment de l'acostament dissimulat a aquella persona (el que s'anomena un "amor d'estiu" que provoca tantes desavinences conjugals setembre enllà!). El risc ens empeny.

Convinguem, doncs, que en la vida ens calen reptes que solen néixer, sovint, d'una lleu suggerència que fan atractius els més grans treballs. La societat, en tot, provoca una pèrdua d'interès i, en canvi, allò que és tancat i barrat tempta el lladre.

Fa anys, a sobre de les portes de les masies, se solia collar una peça metal·lica, que informava que la casa en qüestió estava assegurada, per exemple, contra incendis. A hores d'ara, aquelles peces han estat substituïdes per unes altres plaques que també se solen posar a sobre de la porta de les cases, però que informen, per exemple, que aquella casa està connectada a un sistema de seguretat ben sofisticat. A més, les empreses del sector publiciten aquests sistemes amb la declamació d'una

noia que després de les notícies de TV3, invariablement, ens diu, com qui no vol la cosa, que: "*La mayor parte de los robos ocurre de madrugada porque es cuando nuestro sueño es más profundo*". Renoï, quina por!

Jo no sóc pas lladre de mena, ni tinc instint per prendre el que no és meu, però em fa l'efecte que les tanques més inaccessibles, els panys i forrellats més evidents fan una funció de protecció que neix de la mal·fiança. Tanques, panys i plaques informatives de sistemes d'alarma sofisticadíssims són mètodes de defensa que, vistos amb ulls de l'especialista, estimulen el risc d'entrar per qui espera trobar alguna cosa darrere la suggerència de dificultat. I llegint els clàssics, m'adono que Sèneca mateix

afirmava fa dos mil anys que "l'espanyaportes passa de llarg de les que són obertes". I en tot cas, la poca dificultat d'entrar en una porta oberta fa desconfiar del premi que amaga.

Tot plegat ens porta a l'inici, els humans busquem la glòria que ens aporta, eventualment, la superació de les dificultats i, per tant, si gran és el risc, més gran ha de ser el reconeixement, oi?

Doncs, som-hi: la llibertat no es demana ni es roba, però sí que es pren.

Ramon Vilageliu

Farmàcia

Núria Salayet Pompido

- ELABORACIÓ DE FÓRMULES MAGISTRALS
- ORTOPÈDIA
- CENTRE D'ESPECÍFICS

Ctra. de Barcelona, s/n.
Edifici La Sala

Telèfon 93 844 89 80
STA EULÀLIA DE RONÇANA